

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾԵՐԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՐԵԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ**

0090, ք.Երևան, Շոպրոնի 77

N

9/20335

< 10 > 08 2023թ.

**Անդրուշ Արսենի Հովսեփյանին
Հասցե՝ Արարաթի մ.ք. Արփաշատ, Աճառյան 44**

Ուղարկվում է Ձեր դիմումի հիման վրա ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բոլորքների քննության բաժանմունքում իրականացված վարչական վարույթի արդյունքում թիվ 8300661370 կայացված որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին որոշման օրինակը:

Առդիր՝ « 4 » թերթ:

**Պերի պարտականությունների
ժամանակավոր կատարող,
ոստիկանության գնդապետ՝**

Ա. Մաթևոսյան

Կատ.՝ Մ.Գույումջյան

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 25.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300661370 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին

« 08 » 08 2023թ.

ք. Երևան

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության պետի պարտականությունների ժամանակավոր կատարող, ոստիկանության գնդապետ՝ Ա. Մաթևոսյանս, վերանայելով Անդրուշ Արսենի Հովսեփյանի (Այսուհետ՝ դիմող) 20.07.2023թ.-ին (ՊԾ ստացված՝ 20.07.2023թ.) ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայություն ստացված դիմումի հիման վրա հարուցված վարչական բողոքարկման վարույթի նյութերը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

25.06.2023թ.-ին՝ ժամը 00:52-ի սահմաններում, ք. Երևան, Կենտրոն, Թումանյան փողոցում՝ դիմողը իր վարած «Տոյոտա» մակնիշի 07 ՕԸ 770 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցով խախտել է ՀՀ կառավարության 2007 թվականի հունիսի 28-ի N 955-Ն որոշման հավելված 2-ի 6-րդ կետի 5-րդ ենթակետի «ա» պարբերության և Մաքսային միության հանձնաժողովի 2011 թվականի դեկտեմբերի 9-ի N 877 որոշմամբ հաստատված «Անվավոր տրանսպորտային միջոցների անվտանգության մասին» (ՄՄ ՏԿ 018/2011) մաքսային միության տեխնիկական կանոնակարգի 8-րդ հավելվածի 4.3-րդ կետի պահանջները, ինչի համար ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի կրտսեր պարեկ Սամվել Դավթյանի կողմից՝ Անդրուշ Հովսեփյանի նկատմամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն և «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 123-րդ հոդվածի 4-րդ մասի հատկանիշներով կայացվել վարչական իրավախախտման գործով թիվ 8300661370 որոշումը՝ Անդրուշ Հովսեփյանին 25.000 ՀՀ դրամի չափով տուգանելու մասին:

Դիմողը՝ 20.07.2023թ.-ին ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայություն ստացված դիմումով խնդրել է վերանայել և բեկանել ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 25.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300661370 որոշումը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 30-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի հիմքով ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունքում հարուցվել է վարչական բողոքարկման վարույթ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 38-րդ հոդվածով սահմանված կարգով վարչական վարույթում քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ արտահայտվելու և լաված լինելու հնարավորություն տալու նպատակով դիմողը հրավիրվել է պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունք:

Ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով՝ քննության են առնվել իրավախախտման բոլոր, այդ թվում՝ դիմումատուի օգտին առկա փաստական հանգամանքները, ինչի արդյունքում պարզվել է, որ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 25.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300661370 որոշումը ենթակա է բեկանման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության ծառայողի պարզաբանման համաձայն՝ Անդրուշ Հովսեփյանը 25.06.2023թ.ին՝ ժամը 00:52-ի սահմաններում, ք. Երևան, Կենտրոն, Թումանյան փողոցում՝ դիմողը իր վարած «Տոյոտա» մակնիշի 07 OC 770 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը վարել է լուսաթափանցելիության սահմանված չափի խախտմամբ ապակիներով:

«Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության 955-ն որոշման հավելված 2-ի 6-րդ մասի 5-րդ կետի «ա» ենթակետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցի այլ անսարքություններն ու պայմաններն են՝ տրանսպորտային միջոցի ապակիների (այդ թվում՝ արտաքին թաղանթապատում ունեցող հետևի դիտապակու կամ հետևի կողային ապակիների) լուսաթափանցելիությունը չի համապատասխանում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված չափերին:

Մաքսային միության հանձնաժողովի 2011 թվականի դեկտեմբերի 9-ի N 877 որոշման համաձայն՝ հողմապակու և ապակիների լուսանցիկությունը, որոնց միջով ապահովվում է վարորդի համար տեսանելիությունը, պետք է կազմի առնվազն 70%: Ջրահապատ պաշտպանական միջոցով համալրված տրանսպորտային միջոցների համար այդ ցուցանիշը պետք է կազմի առնվազն 60%:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 123-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ ապակիների լուսաթափանցելիության չափի խախտմամբ կամ առջևի հողմապակին թաղանթապատված վիճակում կամ կարգի խախտմամբ վարագործապատված տրանսպորտային միջոցները վարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի քսանհինգապատիկի չափով:

«Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 17-րդ հոդվածի 8-րդ մասը սահմանում է՝ երթևեկության սահմանված արագության գերազանցման և տրանսպորտային միջոցների ապակիների լուսաթափանցելիության սահմանված չափի խախտումների համար պատասխանատվություն է առաջանում, երբ տվյալ խախտումը փաստարկված է համապատասխան տեխնիկական միջոցների կիրառմամբ:

«Չափումների միասնականության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 13-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետի համաձայն՝ օրենսդրական չափագիտության պահանջները տարածվում են այն չափումների վրա, որոնց արդյունքներն օգտագործվում են ճանապարհային երթևեկության վերահսկման և տրանսպորտային միջոցների տեխնիկական վիճակը գնահատելու ժամանակ:

«Օրենսդրական չափագիտական հսկողության ենթակա չափման միջոցների ցանկը սահմանելու մասին» ՀՀ կառավարության 11.02.2016թ.-ի թիվ 113 Ն որոշման համաձայն՝ հիմք ընդունելով «Չափումների միասնականության ապահովման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 13-րդ հոդվածի 2-րդ մասը՝ Հայաստանի Հանրապետության

կառավարությունը որոշում է 1) սահմանել օրենսդրական չափագիտական հսկողության ենթակա չափման միջոցների ցանկը՝ համաձայն հավելվածի:

Նույն որոշման հավելվածի «Օրենսդրական չափագիտական հսկողության ենթակա չափման միջոցներ»-ի ցանկի 61-րդ կետի համաձայն՝ ստուգաչափման ենթակա են լուսաթափանցելիության չափման միջոցները:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական վարույթում որպես ապացույց գնահատում է գործում առկա բացատրությունները, ցուցմունքները, փորձագիտական եզրակացությունները, փաստաթղթերը, նյութերը, իրերը, ինչպես նաև այն հանգամանքները, որոնք իր հայեցողությամբ այդ մարմինը պիտանի և անհրաժեշտ է համարում գործի փաստական հանգամանքների բացահայտման և գնահատման համար:

Նույն օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի «բ» ենթակետի համաձայն՝ անձի և վարչական մարմնի փոխհարաբերություններում ապացուցման պարտականությունը կրում է վարչական մարմինը՝ անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 57-րդ հոդվածի համաձայն՝ գրավոր կամ գրավոր հաստատված վարչական ակտը պետք է պարունակի հիմնավորում, որում պետք է նշվեն համապատասխան որոշում ընդունելու բոլոր էական փաստական և իրավական հիմքերը: (...)

Նույն օրենքի 75-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական բողոքը քննարկելիս առաջնորդվում է ինչպես գործում առկա, այնպես էլ լրացուցիչ ներկայացվող ապացույցներով:

Վերոգրյալից պարզ է դառնում, որ ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության ծառայողը, կրելով իր որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը, չի ապացուցում իր կողմից կայացված որոշման ընդունման համար հիմք հանդիսացած փաստական հանգամանքների առկայությունը, **մասնավորապես առկա չէ լուսաթափանցելիության չափիչ սարքի կտրոնը:**

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի համաձայն՝ անվավեր է առ ոչինչ չհանդիսացող այն ոչ իրավաչափ վարչական ակտը, որն ընդունվել է օրենքի խախտմամբ, այդ թվում՝ օրենքի սխալ կիրառման կամ սխալ մեկնաբանման հետևանքով, իսկ 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված ոչ իրավաչափ վարչական ակտը կարող է անվավեր ճանաչվել այդ ակտն ընդունող վարչական մարմնի կամ դրա վերադաս մարմնի կողմից, ինչպես նաև դատական կարգով:

Նույն օրենսգրքի 77-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» ենթակետը սահմանում է, որ 63-րդ հոդվածով սահմանված հիմքերը վարչական ակտի փոփոխման կամ բեկանման հիմքեր են:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետերով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. ՀՀ ՆԳՆ պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 25.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300661370 կայացված որոշումը բեկանել և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճել:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու՝ օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել դիողմին և ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գունդ:

**Պետի պարտականությունների
ժամանակավոր կատարող,
ոստիկանության գնդապետ՝**

Ա. Մաթևոսյան